

O POVESTIRE DESPRE CĂSĂTORIE

„Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cei ce o păzește.” (Psalmul 127,1)

S-au căsătorit așa cum s-au căsătorit mulți; s-au găsit unul pe altul și fata fără experiență a sperat ce este mai bun, pentru că dorea mult să se mărite și trebuia să se mărite. El, de partea lui, dacă ar fi avut o femeie care să se îngrijească de mâncare și pe lângă aceasta ar mai și câștiga câte ceva, la sfârșit ar fi dus-o și mai bine ca înainte, în timp ce acum trebuia să plătească mâncarea și locul de dormit cu bani peșin săptămână de săptămână. Deci s-au căsătorit. Dar de rugat, nu s-au rugat amândoi, nici pentru această hotărâre a vieții, nici pentru altceva. Casa nu era zidită pe stâncă, nici măcar pe nisipul bunelor intenții omenești, ci pe mlaștina firii îndărătnice, rele a bărbatului, care deja înainte de nuntă a fost de mai multe ori beat, iar din partea femeii a fost zidită pe speranța obscură că totuși la sfârșit totul va fi bine, numai de-ar fi înainte căsătoriți. Nu sunt multe familii întemeiate astfel?

Mulți nici nu bănuiesc ce este în realitate o familie creștină; nici nu-și pot imagina că există într-adevăr căsnicii unde Isus este al treilea în legământ sau mai corect, primul. O casă creștină pot întemeia numai asemenea oameni, care au găsit în sângele lui Isus spălarea vinei lor și mântuirea. Abia atunci pot fi frânte și biruite în inima unui om egoismul și încăpățânarea înăscute, acești doi mari dușmani ai întregii fericiri și ai păcii pe pământ. Lui Isus Îi dai inima și mâna și Îl omagiezi pe Domnul.

La acea pereche nu era vorba de nimic din toate acestea. Curând s-a văzut că al treilea din legământ nu era Isus, ci satan, care prin țuică îi mâna în nenorocire pe bărbat și pe femeie. Locuiau în sat și curând după nuntă s-a născut primul copil. Într-o zi, tânăra mamă stătea pe scăunel cu copilașul la sân; atunci a venit bărbatul amețit de băutură și i-a poruncit să adune lemne afară, în fața ușii și să aprindă focul. Ea a zis: „Vezi că nu pot chiar acum.” Aceasta a fost de ajuns; el a apucat o bucată de lemn grea și a lovit-o în cap și peste urechea dreaptă; ea a căzut pe podea cu copil cu tot, inconștientă; iar el a ieșit afară.

Au trecut mai bine de 15 ani și de atunci această căsnicie are o poveste de care satan se poate bucura și poate fi mândru. Căci negrul R. era un bărbat cunoscut pentru brutalitatea lui sălbatică. Se numea negru, anume, pentru că nu se mai spăla. În decursul timpului s-au mai născut doi copii și s-au făcut mari. Mama i-a crescut cu multă osteneală și grijă. Din acea zi ea a rămas surdă de urechea dreaptă, iar nervii ei zdruncinați au făcut-o să tremure și să nu mai poată merge cum trebuie. Totuși, ea a muncit și a purtat de grijă și pentru bărbatul murdar, care tot mai rar încerca să lucreze și să câștige pâinea. Într-o zi a dispărut; nici vecinii nu știau unde a plecat. După o vreme a venit una dintre vecine și a spus că negrul R. a fost arestat de poliție ca incendiator. Imediat după aceea au intrat doi dintre cei trei copii, cu răsuflarea tăiată: „Mamă, l-am văzut pe tata, el a fost, era negru de tot de murdărie și un polițist îl ducea legat, pentru că a pus foc!” Acesta a fost ultimul lucru, căci negrul R a murit puțin după aceea în închisoare. Prin ce și cum a murit, femeia n-a aflat.

Câte unul poate gândi că este o poveste groaznică, cum rar se întâmplă – dar cine cunoaște realitatea vieții, acela știe că de jur-împrejurul nostru este trăită aceeași nenorocire în sute de forme diferite și nu numai printre cei simpli, ci și printre cei distinși. Ce-i drept, în cele mai multe cazuri alcoolul este cel care aduce nenorocirea, ci egoismul și pofta cărnii, care duc la adulter și infidelitate, vanitatea și trufia – păcatul are mii de forme și păcatul este pierzarea oamenilor. Păcatul împietrește inimile reciproc: atunci soții n-au zile, săptămâni întregi niciodată o vorbă prietenoasă unul pentru celălalt, în schimb au blam, amărăciune, reproșuri. La mânie sunt schimbate cuvinte pătimase și deodată iese la iveală vorba: „Atunci să divorțăm!” Se spune: Doar n-am vorbit serios – dar nu este așa, pentru că în nici un caz nu sunt serios dispuși să se poarte reciproc cu smerenie și dragoste. În câte căsnicii nu este decât problema privitoare la copii cea care îi ține împreună pe bărbat și pe femeie – altfel s-ar

sparge în bucăți toată casa. Fie că cineva locuiește în castele sau dispune de echipaje și personal de serviciu, fie că locuiește într-o mansardă și trebuie să numere cărbunii pe care poate să-i bage în sobă, situația rămâne aceeași: **o căsnicie care se bazează pe credințioșia lui Isus și pe harul lui Dumnezeu este un colț de rai, iar o căsnicie fără Isus este un colț de iad.**

Dar este cu totul altceva când doi credincioși își împreună mâinile știind că Isus i-a destinat unul altuia, decât dacă-și urmează „**înclinația lor**”. Creștinii adevărați au început mult înainte de nuntă să se roage și să citească Cuvântul lui Dumnezeu împreună. Pentru unii ca ei Biblia este piesa cea mai indispensabilă pentru organizarea lor. Atunci se întâmplă așa ca odinioară vestitului profesor de astronomie, Maedler (mort în 1874), care și-a schimbat locuința în Hanovra și și-a dus personal Biblia ca prima piesă din vechiul cămin în cel nou. Dar el avea Cuvântul lui Dumnezeu nu numai în mâini, ci îl purta și în inimă. Unde Isus este astfel Stânca, acolo casa nu se clatină când vin zile de necaz, de boală și de primejdie. Poți, ce-i drept, să tremuri pe stâncă, dar stânca nu tremură. Poți să te temi pentru viețile care inimii îi sunt atât de negrăit de scumpe, dar ai o poartă deschisă spre inima milostivă a lui Dumnezeu, care ascultă rugăciuni, care nu face niciodată vreo greșală. Cei patru copii ai unor soți credincioși zac grav bolnavi de scarlatină, dintre care doi, la care se asociase difteria, erau pe moarte. Medicul le spusese părinților întreg adevărul – după ce el a plecat, soțul și soția au mers la Domnul și au plecat genunchii. Ei s-au rugat la unison: „Doamne, tu ne-ai dat copiii, Ție-Ți aparțin – lasă ni-i numai dacă într-o viața mai lungă vor deveni în întregime proprietatea Ta – altfel mai bine ia-i la Tine!” Dumnezeu prezent, credincios, care ascultă rugăciunile, a făcut copiii să se însănătoșească – și ei au devenit de timpuriu proprietatea lui Isus, martori pentru Mântuitorul.

Adevărații creștini, care-L numesc pe Dumnezeul atotputernic Tatăl lor și pe Isus Domnul lor, au parte de puterea și de credințioșia lui Dumnezeu. El este Cel care oferă pâine și muncă și mai mult decât aceasta: râuri de binecuvântare. Un lucru este limpede: cine a devenit proprietatea adevărată a lui Isus și merge pe cărarea îngustă în sus, spre cer, acela nu se poate căsători cu un om care vrea să meargă pe calea largă care duce la pierzare. Proverbul: „Spune-mi cu cine te însoțești, ca să-ți spun cine ești” este o adâncă înțelepciune de viață. Cine este foarte hotărât să călătorească la Paris, este imposibil să urce în aceleași vagoane în care stă altul care în toate circumstanțele vrea la Petersburg.

Poate există aici ceva de meditat pentru câte un om credincios, care vrea totuși să se căsătorească cu un necredincios, tocmai pentru că-l găsește bun. Dar nu este de ajuns. Aceiași oameni, opt zile după nuntă fac o cu totul altă impresie ca înainte. Nu demult am auzit despre o pereche, când deja chiar în ziua nunții, imediat după cununie, prefăcătoria tânărului soț a luat așa un sfârșit, încât a aruncat Biblia tinerei soții pe fereastră; dar pentru sticla de coniac și prietenii de coniac a fost loc în noua casă, dar și pentru multe, multe lacrimi ale tinerei femei. Fusesse avertizată atât de serios și atât de afectuos! **Dar înainte de nuntă le știa toate mai bine**, mai bine decât prietenii ei creștini experimentați și mai bine decât Cuvântul lui Dumnezeu, care poruncește (compară cu 1 Corinteni 7,39): creștinii credincioși să încheie căsătorii numai „în Domnul”, adică astfel, ca Isus să fie Domn în ambele inimi și de aceea și în casă.

Vrei să ai parte de lucrul acesta? Atunci trebuie să devii tu însuși devreme proprietatea lui Isus și lasă-te avertizat de toate legăturile care nu sunt în mod limpede și precis o cale cu Domnul și pentru Domnul. Atunci vei avea parte de minunea harului și de binecuvântare.